

EL MUSSOL

REVISTA EDITADA PEL CEIP MARIA GALI (TERRASSA) N°23 DESEMBRE 99

HEM FET
25 ANYS!

SUMARI

Editorial

Notícies

L'escola escriu

Tema del trimestre:

La convivència

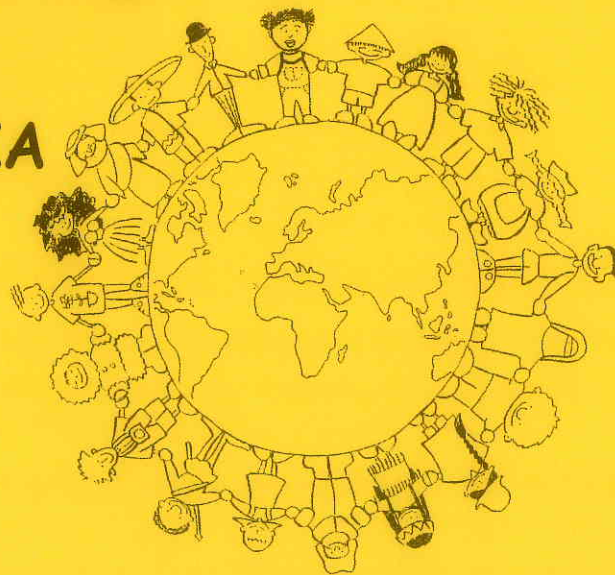
Col.laboracions

Entreteniments

MILLOREM LA CONVIVÈNCIA

A la família,
al l'escola,
al barri,
a la ciutat,
al món...

EL MUSSOL

INDEX

Editorial	3
Notícies	
<i>Escola</i>	4, 5
<i>Cicle Infantil</i>	6
<i>Cicle Inicial</i>	6
<i>Cicle Mitjà i Sup.</i>	7
L'escola escriu	
<i>Cicle Infantil</i>	8, 9, 10
<i>Cicle Inicial</i>	11, 12
<i>Cicle Mitjà</i>	13, 14
<i>Cicle Superior</i>	15, 16
Col.laboracions	17, 18, 19, 20, 21
Entreteniments	22

L'ESCOLA PRIMÀRIA, UN MÓN DE RELACIONS

El professorat ha concebut l'escola com un dels marcs on els alumnes són educats rebent i desenvolupant les habilitats i capacitats dels éssers humans; descobrint valors i actituds que fan possible una educació global de la persona. L'etapa d'educació primària és el lloc ideal per desenvolupar en els alumnes la descoberta d'ells mateixos, dels altres i del seu entorn. És per això que les relacions que establim a l'escola tenen tanta importància.

Relació amb les famílies.

La relació amb les famílies és un element fonamental per dur a terme una tasca educativa adequada.

El diàleg, la informació mútua sobre l'educació i la participació dels pares i mares són aspectes que han de contribuir a enriquir l'acció educativa de l'escola.

Relació amb les alumnes.

La relació que s'estableix entre els alumnes: de col·laboració, de participació i d'ajuda mútua permet un protagonisme dels nens/es en el seu aprenentatge i en el dels altres. Hem de potenciar que els nens/es visquin aquests valors planificant moments de treball de grup on l'aportació de tots/es de manera organitzada els permeti assolir fites en l'aprenentatge.

Relació amb l'entorn.

La relació que establim amb l'entorn més pròxim és necessària i inevitable, perquè ens configura com a persones. L'escola disposa de molts moments en els quals no pot obviar aquesta relació. Preparar una sortida, unes colònies, una visita a un museu, etc. no són activitats només de «comportament» sinó que volem apropar aquesta realitat als nens/es per tal que construeixin el seu coneixement.

BREUS

ORDINADORS NOUS

Durant aquest trimestre l'escola ha rebut tres ordinadors nous d'última tecnologia, que amb els dos anteriors que s'havien rebut al mes de febrer i un que l'escola havia comprat, ens permet de tenir-ne sis connectats en xarxa i amb ple accés a Internet.

INFORMES ESCOLARS

Hem canviat el model d'informe, que passa del butlletí tradicional a un full individual que s'entregarà en un sobre. Cal retornar la part inferior signada pel pare o la mare.

CONDIS

La cadena de supermercats CONDIS, està fent una campanya amb la qual l'escola pot rebre material informàtic divers, fins i tot ordinadors. Si aneu a comprar a aquests supermercats, no us descuideu de demanar els punts i després, entregueu-los a l'escola. Ja us anirem informant del que hem aconseguit.

L'ESCOLA A LA WEB!

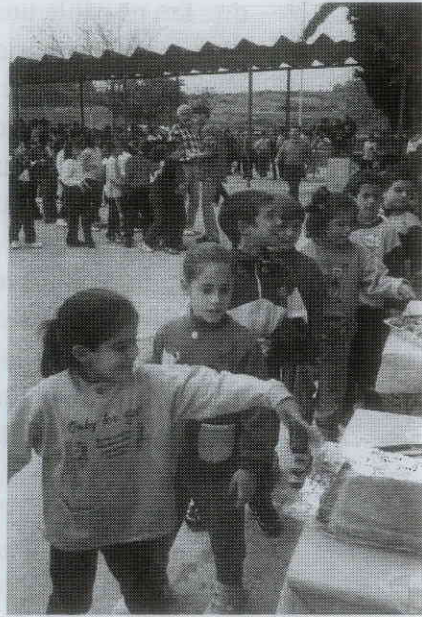
Us recordem que la nostra escola te la seva pàgina web a la següent adreça:

<http://www.xtec.es/centres/a8030200>

A partir d'aquest Nadal la trobareu actualitzada, i podreu seguir les últimes notícies, activitats, etc. Envieu-nos E-Mails!

HEM CELEBRAT LA CASTANYADA

Aquest curs hem volgut celebrar aquesta festa d'una manera diferent a la d'altres anys. Cada classe va preparar un postre amb fruits típics de la tardor.

De Pàrvuls fins a segon van fer panellets variats : De coco, de xocolata, de codony, d' ametlla i de cirera; els de tercer, pastís de poma; els de quart, melmelada de figa; els de cinquè, codonyat i els de sisè, pomes al forn. Cada classe va parar i guarnir la seva taula.

Es va convidar a les famílies que, a més a més de degustar aquestes postres, van

poder veure com s' havia elaborat cada recepta.

Ens va visitar el Diari de Terrassa i el dia 30 d' octubre hi va sortir la notícia publicada.

L' Escola va quedar molt contenta de la participació de les famílies. Des d'aquí aprofitem per agrair la vostra assistència.

HEM FET 25 ANYS!

Durant el present curs escolar la nostra escola celebra el seu 25è aniversari. Va ser el curs 74-75, quan es va iniciar la tasca educativa que sense interrupció s'ha portat a terme. Ha plogut molt des d'aleshores i ara que fem 25 anys volem celebrar-ho amb tothom que en algun moment han format part d'aquesta comunitat.

La comissió ha organitzat les següents activitats que tindran lloc al tercer trimestre. Oportunament s'anirà concretant el calendari.

-Inauguració de l'exposició de fotografies "Marià Galí 25 anys fent escola".

-Festival de danses i teatre per part dels alumnes actuals. (Lloc per determinar).

-Sopar de germanor de pares, mares, exalumnes, professors, professores, etc. Al menjador de l'escola. Organitzat per una empresa de "Catering".

-Venda de gorres amb el logotip de l'escola.

-Aparició d'una edició extraordinària de "El Mussol" amb anècdotes, històries, fotos, de tot aquest temps.

-Secció de la pàgina Web de l'escola a on es podrà consultar el calendari, llegir part d'aquesta, revista, i veure's algunes d'aquestes fotos.

-Altres activitats que encara es considerin adients per organitzar.

Des d'aquí fem una crida a totes les persones que han tingut relació amb l'escola a participar en els actes i a aportar idees que considerin vàlides per enriquir més aquesta celebració.

EXPOSICIÓ DE FOTOGRAFIES

Dintre de les activitats previstes per la celebració del 25è aniversari, s'ha organitzat una exposició de fotografies de la història de la nostra escola. Per tant des d'aquí, demanem la vostra col·laboració per aportar fotografies que tingueu d'altres anys, quan més antigues millor. Cal posar al darrere el nom del propietari així com la data aproximada de l'activitat, per tal de poder retornar-les i donar informació a l'exposició. Aquestes fotos es poden entregar a partir del mes gener al despatx de l'escola i seran retornades cap a final de curs. Gràcies anticipades per la vostra col·laboració.

*Colònies a Núria
7è d'EGB
Curs 95-96*

EDUCACIÓ INFANTIL I CICLE INICIAL

Aquest trimestre els nens i nenes de l' etapa d'Educació Infantil hem fet dues sortides molt interessants, que ens han fet aprendre moltes coses al mateix temps que ens ho passavem molt bé.

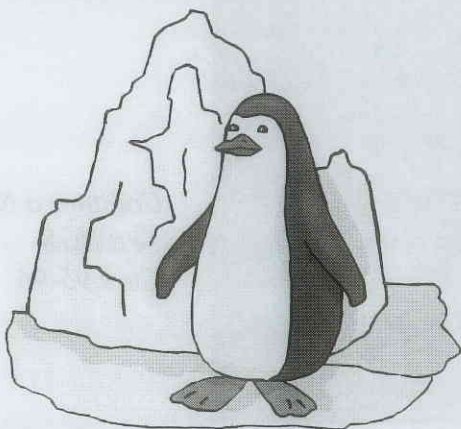
SORTIDA AL MONTSENY

La primera sortida va ser la de la tardor i *la vam fer juntament amb els nens i nenes de primer i segon*. Vam anar a Sta. Maria de Palautordera, a la Granja Escola, i vam gaudir del bosc amb els arbres guarnits amb tots els colors típics de la tardor. A part de veure força castanyers, i de recollir castanyes, ens vam trobar per casualitat amb la castanyera, que per cert cada cop està més vella, però continua igual de simpàtica com sempre.

Vam xerrar força estona amb ella, i ens va regalar castanyes, que vam torrar.

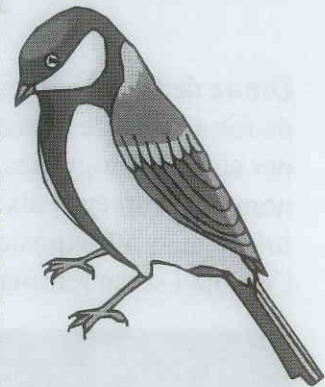
ESPECTACLE DE TITELLES

La segona sortida va ser al teatre Socialet, on vam veure un espectacle de titelles que es deia La Família Pingüí. Va estar molt bé, i tractava d'una qüestió molt important per a tots els nens i nenes que tenim germanets petits. En Babau esperava un germanet, en Bubú, i se sentia una mica sol perquè els pares ja no li feien tant de cas. Va marxar molt lluny, però quan va tornar a casa, al Pol Sud, se'n va adonar de què la mare i el pare l'estimaven molt.

Els nens i nenes de cicle inicial vam fer una sortida plegats al Socialet de Terrassa per veure un espectacle de titelles que es deia

"Ales de paper": Es la història d'un ocell que es diu Robin que viu en una gàbia. Es troba sol, sense amics i s'avorreix d'allò més, fins que un dia la gàbia es va obrir i se'n va anar volant fins arribar a un indret on vivien ocells de paper dominats per un espantaocells.

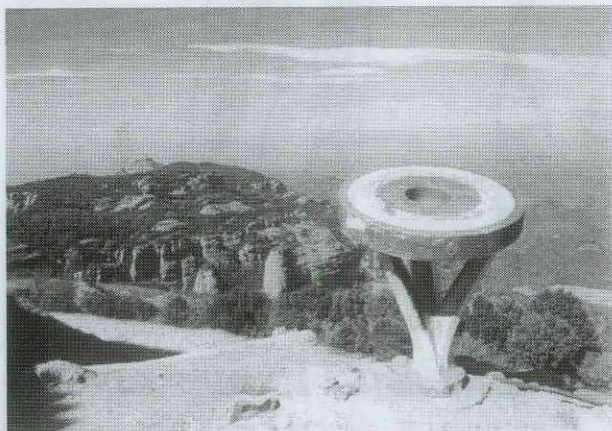

També vam anar a veure un altre espectacle de titelles al Socialet que es deia "La llegenda dels Nats". L'objectiu d'aquesta activitat va ser treballar els valors de la solidaritat i la cooperació.

ELS NOIS I NOIES DE CICLE SUPERIOR PUJAN AL MONTCAU I A LA MOLA

El passat 28 d'octubre l'alumnat de 5è i 6è van fer la travessa Montcau-La Mola. Van anar amb autocar fins el Coll d'Estenalles i allà es va iniciar la caminada. Primerament, es va pujar al Montcau i després van esmorzar a Coll d'Eres. Era la primera vegada que aquests nens i nenes pujaven aquest cim. A continuació es va fer la part més maca de la travessa, ja que el camí que ens du fins la cova del Drac, és pla i molt frondós. Van poder veure el Roure del Palau, un magnífic exemplar que és a la vora del camí. Quan van arribar al Peu de la Cova del Drac, aquests alumnes van poder contemplar la

CICLE MITJÀ I SUPERIOR

vessant nord del massís de St. Llorenç, i sentir la llegenda del drac. Més tard i amb molt esforç, es va pujar fins La Mola, que és el punt més alt de tot el Parc Natural de St.Llorenç i Serra de L'Obac (1100 metres). Allà van dinar i jugar una estona. A les tres de la tarda, es va començar a baixar la muntanya, però per la vessant més coneguda. Primer fins a Can Pobla i després fins a Can Robert. Va ser un recorregut molt interessant, per que els nens i nenes van poder conèixer dreceres que no coneixien. En resum, va ser una bona experiència per conèixer més bé aquest parc, tant nostre, que tenim tant a prop.

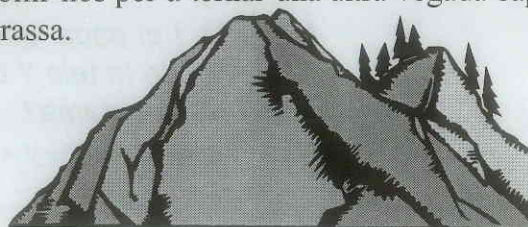
EXCURSIÓ AL MONTSENY

El dia 19 d' Octubre, els alumnes de tercer i de quart, acompanyats dels seus professors i del professor Ismael vam fer una excursió al Montseny i concretament a Santa Maria de Palautordera.

Vam anar a una granja escola, on ens van rebre les monitores. Ens van deixar una estona per a esmorzar i anar al lavabo i després vam caminar cap a la Muntanya, fins arribar als roures, les alzines i els pins. Allà ens van explicar coses sobre aquests arbres, sobre les plantes i les flors dels voltants. Alguns de nosaltres ens vam esforçar per treure alguna castanya de la seva closca, donat que aquestes punxaven molt i estaven molt però que molt bones, potser perquè ja començàvem a tenir gana. També vam collir

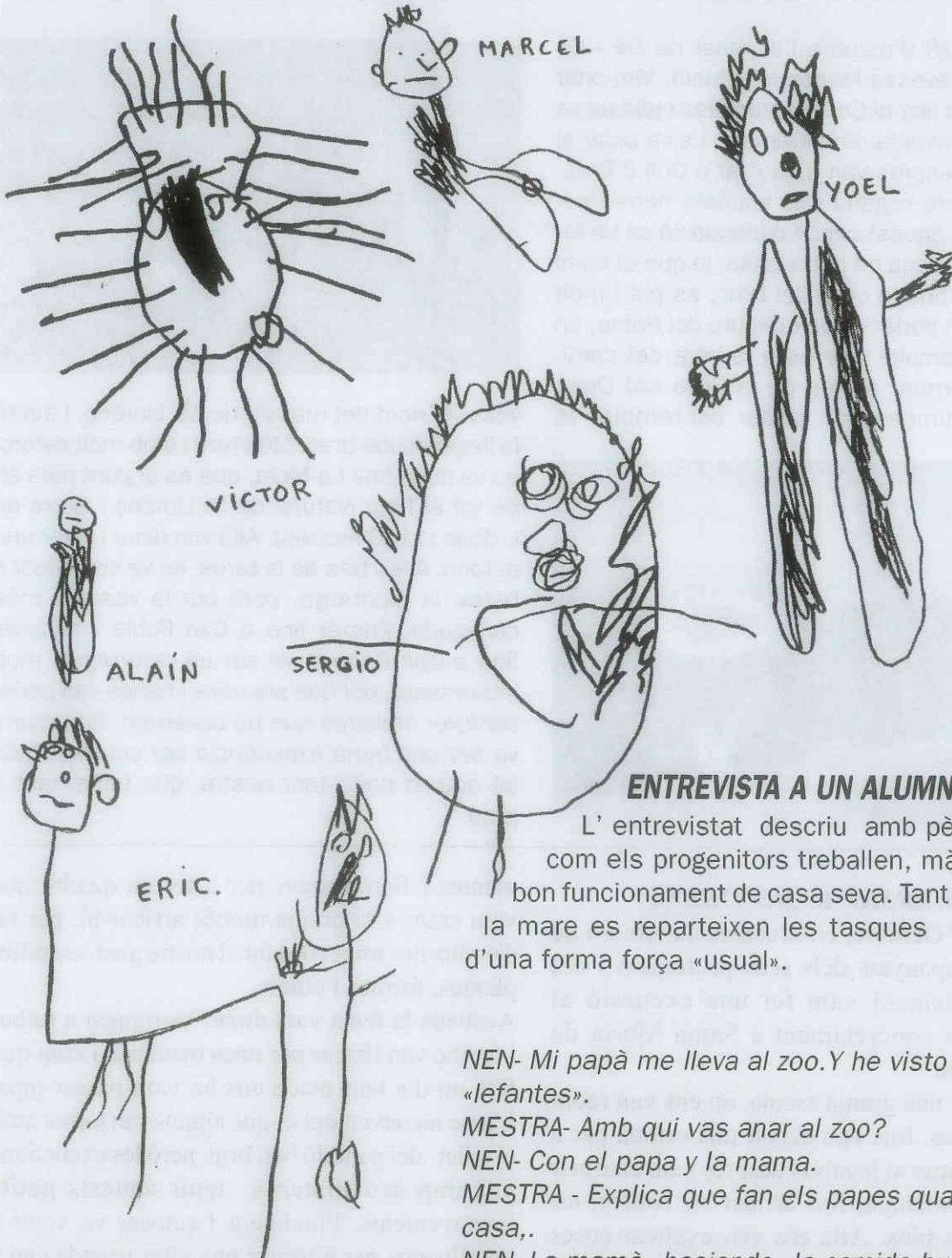
plantes i flors seques per a fer un quadre que vam crear a la granja només arribar-hi, per tal d'endur-nos un record fet al nostre gust, escollint plantes, formes i colors.

Acabada la feina vam dinar. Vam jugar a futbol i també van lliscar per unes pendents i com que feia un dia tant maco ens ho vam passar pipa. L'únic inconvenient és que alguns van tornar amb el culet del pantaló ben brut, però les excursions al camp acostumen a tenir aquests petits inconvenients. Finalment l'autocar va venir a recollir-nos per a tornar una altra vegada cap a Terrassa.

LA CONVIVÈNCIA A LA FAMÍLIA - P3

ENTREVISTA A UN ALUMNE DE P-3.

L'entrevistat descriu amb pèls i senyals com els progenitors treballen, mà a mà, pel bon funcionament de casa seva. Tant el pare com la mare es reparteixen les tasques quotidianes d'una forma força «usual».

NEN- Mi papà me lleva al zoo. Y he visto dos «lefantes».

MESTRA- Amb qui vas anar al zoo?

NEN- Con el papa y la mama.

MESTRA - Explica que fan els papes quan són a casa..

NEN- La mamà «hasiendo» la comida buena.

MESTRA- I el papa, què fa?

NEN- Viendo la tele. Y después a «senar» y a dormir.

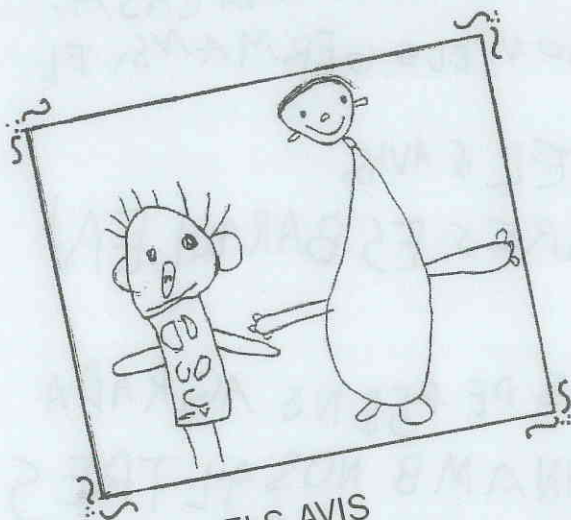
MESTRA- I la mama?

NEN- Friega platos, y « paga « la tele.

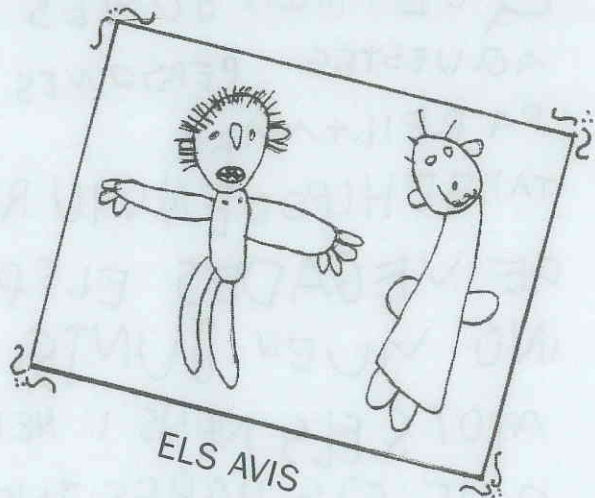

LA CONVIVÈNCIA A LA FAMÍLIA - P4

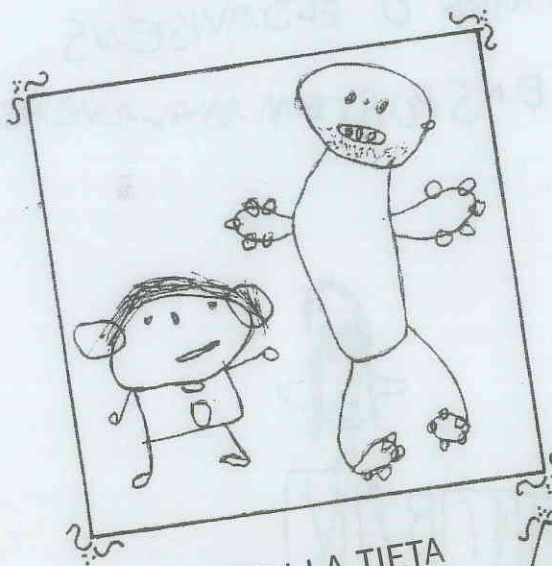
A LA CLASSE DELS **HIPOPÒTAMS** HEM CONFECCIONAT UN ÀLBUM DE FOTOS FAMILIAR

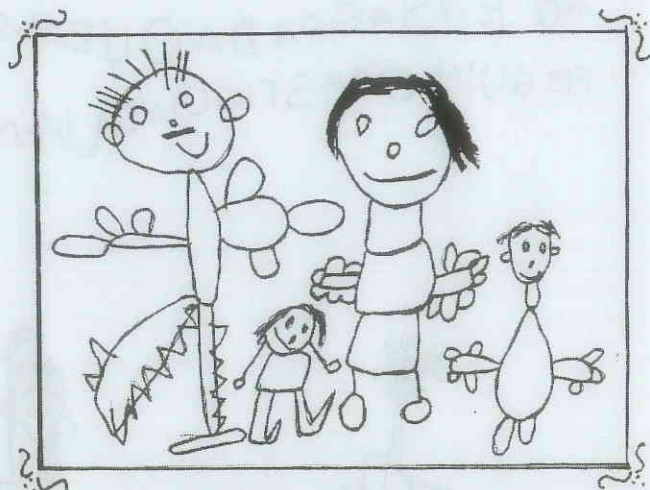
ELS AVIS

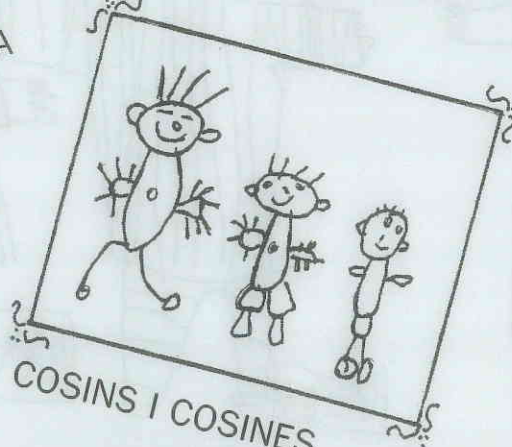
ELS AVIS

EL TIET I LA TIETA

ELS PARES AMB ELS FILLS

COSINS I COSINES

LA CONVIVÈNCIA A LA FAMÍLIA - P5

UNA FAMÍLIA SON PERSONES QUE S'ESTIMEN I QUE VIUEN JUNTES EN UN PIS O UNA CASA. AQUESTES PERSONES SON ELS GERMANS, EL PARE I LA MARE.

TAMBE HI PODEN VIURE ELS AVIS.

DE VEGADES ELS PARES ES BARALLEN I NO VIUEN JUNTS.

ATOTS ELS NENS I NENES DE P5 ENS AGRADA QUE ELS PARES JUGUIN AMB NOS ALTRES.

NO ENS AGRADA QUE ELS PARES O ELS AVISENS PEGUIN O CASTIGUIN QUAN ENS PORTEM MALAMENT.

LA CONVIVÈNCIA A L'ESCOLA - PRIMER

Entre tots podem fer-ho: millorem la convivència a l'escola.

L'escola és un lloc agradable on ademés d'aprendre podem passar-ho molt bé.

Hem de respectar el material de l'escola i el nostre propi.

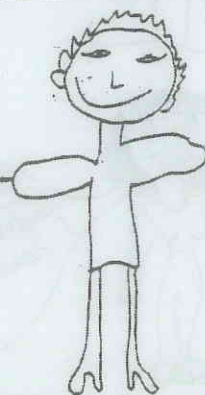
Hem de respectar els nostres treballs i els dels nostres companys -es. Segur que s'han fet amb molta il·lusió

A Vegades ens barallem i ens peguem, però hem de parlar per solucionar els problemes.

Quan parlem amb algú fem -ho sense bridar i respectant el torn. No sempre que nosaltres volem ens poden escoltar. Hem de saber esperar.

L'escola ha d'estar sempre neta. No hem de tirar papers ni cap cosa al terra.

A l'escola per anar d'un lloc a l'altre hem de fer -ho caminant amb correcció. Tingues en compte que hi vivim molts.

Quan arribem a l'escola ens saludem i quan marxem ens acomiadem dels mestres i dels companys -es.

A l'escola tots som persones iguals. Ens hem d'estimar, respectar i ajudar.

LA CONVIVÈNCIA A L'ESCOLA - SEGON

Els nens i nenes de la classe de segon hem pensat que la convivència a l'escola és:

LA CONVIVÈNCIA AL BARRI - TERCER

EL BARRI DE CAN BOADA

El meu barri m'agrada perquè tinc molt espai, i tinc un parc molt gran. Quan jo era petita i tenia una bicicleta, acompanyada del meu pare jugava a amb una rampa i m'ho passava molt bé.

Isabel

El meu barri és molt bonic. El que passa és que hi ha molts gamberros que embruten les parets amb els esprais, però a mi m'agrada molt Can Boada.

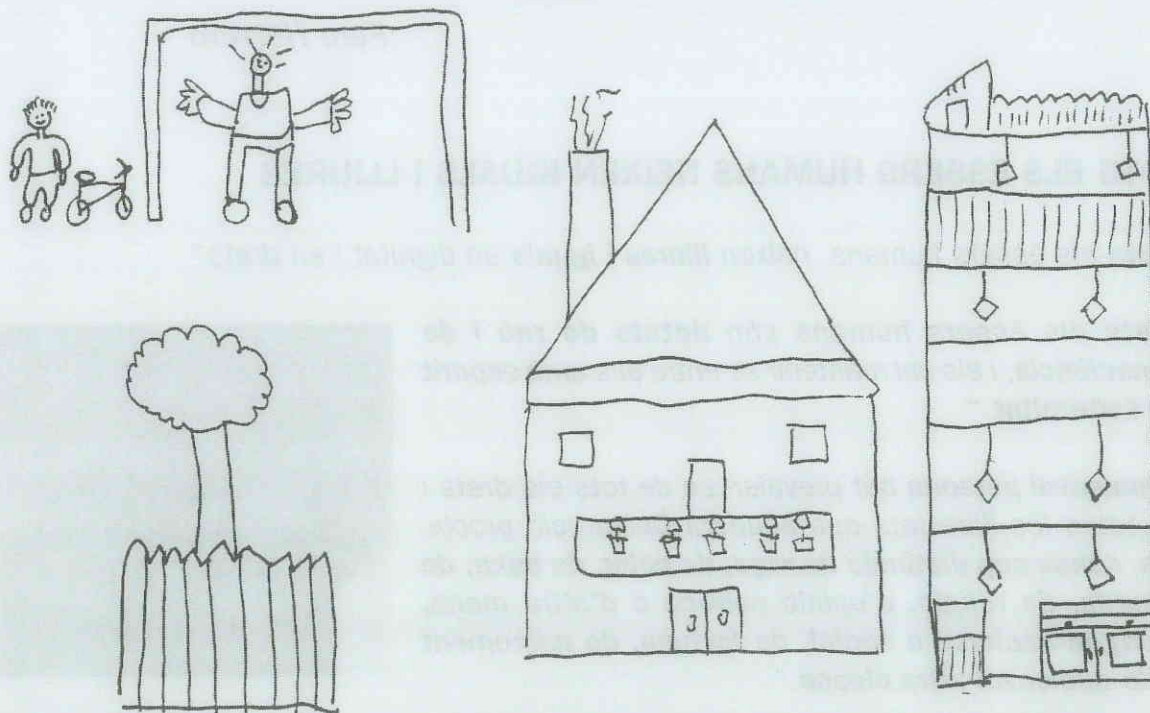
Albert

Jo no vull que escriguin paraulotes al meu barri, ni que pintin les parets. Vull que respectem el nostre barri. Que no tirem papers al terra, que recullin les caques dels gossos, i tenir un barri molt net.

Noelia

El meu barri és gran i jugo molt amb els meus veïns. Jugo a futbol. I a la meua casa jugo a ninots a cotxes a l'escalextric i a la pley estacion. I m'agrada el meu barri, m'agrada molt. El diumenge vaig anar al parc del Montjuic.

Daniel

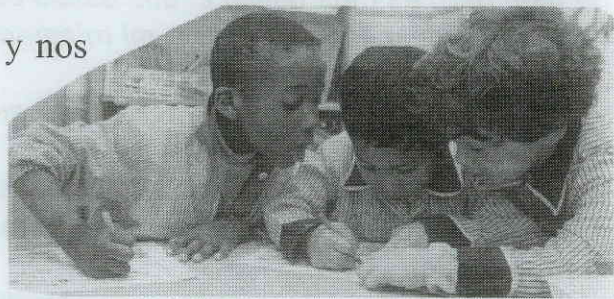

LA CONVIVÈNCIA A LA CIUTAT - QUART

EL EQUIPO MUNDIAL

Un día cuando estaba comiendo el bocadillo que mi madre me hizo para merendar, vi por la tele que habían venido a Terrassa personas de muchos países para trabajar. A los pocos días se habían apuntado 5 a nuestra clase: uno era francés, otro chino, otro árabe y dos bosnios.

Al día siguiente el profe nos los presentó y nos dijo como se llamaban: Pau, Chen Chin, Mohamed y dos que no se como se pronuncia su nombre porque suena muy raro pero ya lo aprenderé y nos dijo que teníamos que jugar con ellos y enseñarles cosas.

Cuando salimos al patio jugamos al fútbol y jugaban muy bien. Entonces decidimos hacer un equipo «El mundial» y una competición. De momento ganamos a todos de la escuela y esperamos ganar a todos de Terrassa.

Pere Herrero

TOTS ELS ESSERS HUMANS NEIXEN IGUALS I LLIURES

“Tots els éssers humans neixen lliures i iguals en dignitat i en drets”

“Tots els éssers humans són dotats de raó i de consciència, i els cal mantenir-se entre ells amb esperit de fraternitat “

“Qualsevol persona pot prevaler-se de tots els drets i de totes les llibertats que aquesta Declaració proclama, sense cap distinció de raça, de color, de sexe, de llengua, de religió, d'opinió política o d'altra mena, d'origen nacional o social, de fortuna, de naixement o de qualsevol altra classe.”

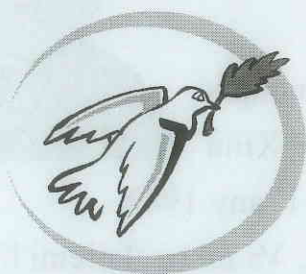

LA CONVIVÈNCIA AL MÓN - CINQUÈ

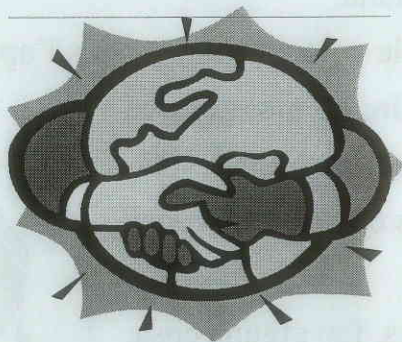
És clar que el món necessita millorar la seva convivència. Llegiu algunes de les reflexions que han fet els nens i nenes de cinquè sobre la convivència al món, després de haver debatut aquest tema a classe.

Hem de parar les guerres i els països rics han de repartir els diners per als països pobres i així la convivència podria ser millor al món. *Luis Sánchez*

Jo tinc la pell blanca però no importa. Perquè algunes persones tinguin la pell d'un altre color no ens hem de barallar. Procura ajudar i estimar les persones encara que tinguin d'un altre color la pell i ajuda a que no hi hagin guerres. La gent ha de ser amiga de tothom. Procura no barallar-te amb ningú. Tots amics de tots. *Mar Aguirre.*

Que ens fem amics encara que siguem d'un altre país. *Soufyan Marroun*

La convivència al món hauria de ser més bona. Ens hem d'ajudar mútuament i ser solidaris. *Aida Martínez.*

Penso que per a què hi hagi millor convivència al món, hem de respectar les altres races, les altres formes de ser i les tradicions, perquè les altres persones dels altres països, són iguals que nosaltres. *Sandra Castilla*

Per millorar la convivència al món podríem fer aquestes coses:

- Aturar la fabricació d'armes.
- Deixar de ser racistes perquè tots som persones humanes.
- Ser més solidaris amb les persones que necessiten el nostre ajut.
- Que hi hagi més comunicació entre nosaltres i gent d'altres països. *Dani Guisado.*

Per culpa de les guerres, molts països han quedat destruïts. Moltes persones s'han quedat sense els familiars més estimats, les seves cases... Si la gent no fos tan envejosa, no s'haurien mort tantes persones al món per causa de les guerres. *Daniel González.*

LA CONVIVÈNCIA AL MÓN - SISÈ

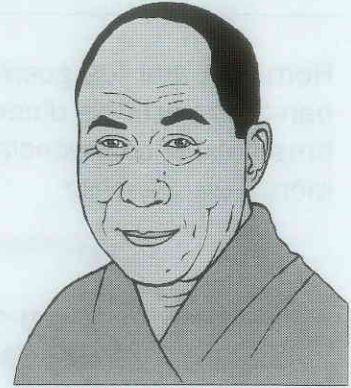
LA PAU

La Pau, significa que no hi hagi guerres, que no ens barallem... però els humans no s'esforcen gaire per aconseguir-la.

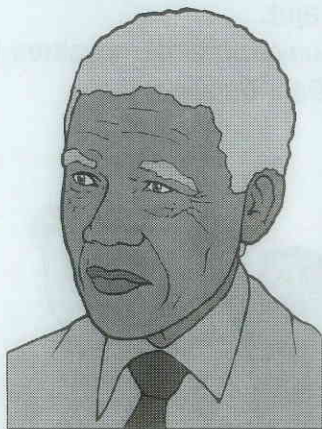
Hi ha persones, que lluiten per la Pau, però son molt poques.

Quatre exemples de persones d'aquestes són:

En Tenzin Giatso, és el Dalai- lama, que és el cap dels monjos budistes d'una regió muntanyosa del Nord de la Xina anomenada Tibet. Va rebre el premi Nobel de la Pau l' any 1989.

Un altre personatge molt conegut, Rigoberta Menchú. Va rebre el premi l' any 1992. Va néixer en Guatemala, i és d'origen maia.

L'últim, Nelson Mandela, el va rebre l' any 1994 i és un president de la República de Sud- Àfrica.

Cada any, donen un premi Nobel de la Pau. Ja fa cent anys que es fa això.

El Dalai- lama el va rebre perquè el seu país va ser envaït per l' exèrcit de la Xina i ell no va lluitar amb armes, sinó d' una manera pacífica.

A Rigoberta Menchú li van donar perquè defensa els drets de la població índia de Guatemala.

Nelson Mandela, el va rebre perquè va treballar de valent per posar fi a l'apartheid.

La Mare Teresa de Calcuta que va fundar una ordre de monges a la Índia va ser també premiada per la seva labor al llarg de la seva vida, ajudant els necessitats i per la pau entre els pobles de diferents races i religions.

Aquests són tres dels pocs que hi ha, però al menys, fan alguna cosa.

Sergi Medina 6è

QUINA FEINADA!

Ja són aquí les festes de Nadal i, com sempre, em ve al cap una imatge: els carrers guarnits, les nadales i un munt de gent atrafagada corrent amunt i avall comprant, repartint bons desitjos i, ... en definitiva, perseguint el somni de la felicitat, encara que només sigui per uns dies.

Encara que no vulgui em trobo dins d'aquest cercle intentant mantenir els peus a terra per no perdre de vista el sentit del Nadal, que es pot resumir en una paraula, ESPERANÇA.

A casa, pensant en el regals, m'he aturat davant els llibres dels prestatges amb la intenció de trobar-ne algun que pugui compartir amb els amics. No ha estat gaire difícil i, aprofitant l'ocasió, em permeto recomanar-lo com un bon obsequi per qualsevol edat: CONTES PER TELEFON de l'autor Gianni Rodari.

Fullejant-lo, m'he parat a llegir l'última pàgina on hi ha una petita història:

HISTORIA UNIVERSAL

"Al començament, la Terra estava tota equivocada, tornar-la més habitable va ser una feinada d'aquelles. Per passar els rius no hi havia ponts. No hi havia camins per pujar a les muntanyes. Que et volies seure? No hi havia ni l'ombra d'un tamboret. Que et queies de son? No hi havia llits. Per no punxar-se els peus, no hi havia ni sabates ni botes. Si t'hi veies poc, no trobaves ulleres enlloc. Per fer un partit, no hi havia pilota; faltava la cassola i el foc per fer bullir els macarrons, i, ben mirat, tampoc no hi havia macarrons. No hi havia res de res. Zero sobre zero, i prou. Només i havia homes i dones, amb dos braços per treballar, i així, als disbarats més grossos, s'hi va poder posar remei. Però queden tantes coses per corregir encara! Arromangueu-vos de mànigues, que hi ha feina per a tothom!"

Veritablement, vivim en un món a mig fer, ple d'injustícies, guerres, racisme, incomprensió... però, per sort, també està ple d'amor, solidaritat, alegria, responsabilitat... El problema és que un tret fa més soroll que un somriure. Quina feinada ens espera! I ningú es pot "escaquejar". La feina l'hem de fer entre tots, sigui quina sigui la nostra cultura, el nostre sexe, la nostra edat, el nostre país de naixement, la nostra religió ... El planeta Terra és de les PERSONES.

Espero que el Nadal no sigui una excusa per evadir-nos, sinò per ser més conscients que formem part d'UNA GRAN FAMILIA QUE CONVIU

I CREIX MIRANT AL FUTUR.

Marta Barral

Mestra de Religió.

COL.LABOREM EN LA CONVIVÈNCIA FAMILIAR

Convivència significa “viure amb...” i per comprovar si vivim o convivim no cal analitzar realitats gaire llunyanes, només cal que ens autoanalitzem nosaltres mateixos i les nostres actituds o actuacions diàries.

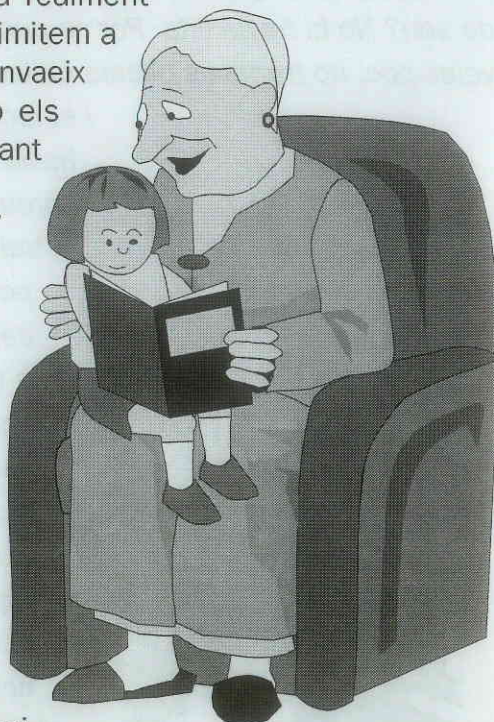
La societat actual potencia el pitjor dels costats de la independència: **l'individualisme**. La lluita social va adreçada a aconseguir ser independents, a no tenir la necessitat de comptar amb ningú, a ser autònoms fins a extrems...llastimosos.

Vivim en cases pensades única i exclusivament per a una família: ¡Quin problema quan un/a dels avis/es es posa malalt i no es pot valer per sí mateix! Quina sensació de que està fent nosa deu sentir quan veu que li hem de començar a obrir el sofà-llit al mig del menjador... I gràcies, perquè quants n'hi ha que estan en residències perquè la seva família no els pot atendre?

Cert és que la vida ha canviat molt en les dues darreres generacions, però potser no és cap a bé, sinó cap a **sols**. Fixeu-vos si no en les relacions que mantenim amb les persones que ens rodegen: coneixeu a gaire gent que es dediqui (com abans) els dies de festa a visitar els parents? No era pas una visita de compromís sinó una tarda de relació familiar. Avui dia, aquestes visites s'han perdut totalment i el més greu no és que no anem a casa dels altres, sinó que deixem de conèixer-nos. No sabem què els passa als mateixos membres de la nostra família a no ser alguna cosa realment grossa i tot i així, no ens hi impliquem sinó que ens limitem a trucar per telèfon per veure com van les coses. Ens envaeix una estranya sensació de què si anem de visita, o els telefonem gaire sovint estem molestant i ens estem ficant en la intimitat dels altres.

Amb aquesta actitud estem aconseguint una “mena” de convivència que fa que ens preocupem molt pel tercer món, per les desgràcies que dissortadament ocorren arreu, per la sort que corre la canalla de la Xina o Brasil, per córrer a ajudar econòmicament a totes les campanyes que ens proposen a la TV, però que siguem incapaços de preguntar-li al veí de sota com es troba del seu refredat o de la seva gota.

Pensem que s'ha de potenciar la convivència real entre les persones i que hem d'acabar amb aquest individualisme portat a extrems inhumans. Creiem que hem de lluitar per aconseguir un equilibri entre el temps i els recursos econòmics que li dediquem a la vida moderna (ordinadors, cotxes, equips de música, classes d'anglès o de cinquanta mil històries més) i el que li dediquem a les relacions humanes, que són, a la fi, les que ens omplen de satisfacció personal: *Quan un està satisfet amb la seva actitud i les seves actuacions envers els altres, està més content i feliç amb ell mateix i amb qui el rodeja i pel contrari, quan algú oblida que és membre d'un grup i que ha de dedicar un cert temps i un cert esforç en escoltar i fer costat els seus semblants, provoca malestar i malentesos dins el grup.*

(Vé de la pàg ant.)

¡Quantes famílies no coneixem amb problemes deguts a què s'havia d'atendre un malalt i algun dels seus membres se n'ha desentès! Quina càrrega cau a sobre de les dones quan hi ha malalts a casa, perquè de fet, són les dones les que es fan càrrec de les altres persones que necessiten ajuda, dels nens petits, de la gent malalta, dels avis. *Hem de reflexionar seriosament i prendre consciència que som persones i que com a tal hem d'ajudar-nos mútuament, enlloc de retirar-nos d'enmig quan se'ns necessita. Conviure no és només viure en un mateix lloc, és fer-nos càrrec de les responsabilitats que això comporta, encara que no ens resulti agradable.*

Maribel Morera

L'ESCOLA ESCRIV

Poemes de la classe de castellà 6è

EL RACISMO

El racismo es malo,
yo conozco a alguien que ha sido discrimina-
do.

Árabes, gitanos, marroquís o australianos,
ellos no son peores que un americano.

Sillas de ruedas, muletas y gafas
las usan todas las razas.

Con esta poesía queremos contribuir

A una causa justa, problema de todo el país.

Alba y Mavi

LA CONVIVENCIA

*El racismo es muy malo
cuando hay emigrantes a tu
lado,
por eso convivir es lo mejor
y muy acogedor.*

*No hay que discutir
Sinó esto pueden oír:
¡Vete de aquí de una vez!
Que no te queremos ver.*

*Y nos puede contestar:
De mi país me he tenido que ir,
para poder trabajar,
y aquí tengo que vivir.*

*Es muy fácil perdonar
si te pones en su lugar.*

*La paz es lo mejor que hay
en este momento guay.*

Laura

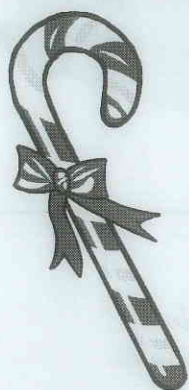
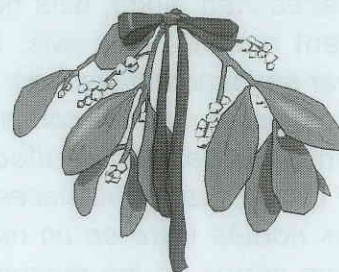
TRADICIONS ESTRANGERES DE NADAL

Cada dia es produeix més el fet d'imitar els costums o tradicions dels estrangers a l'hora de celebrar qualsevol esdeveniment o celebració. Això ens ve donar sobretot per les pel·lícules que veiem a la T.V. o al cinema i que després, la nostra societat de consum s'encarrega d'introduir encara més a les nostres llars. Una podria ser l'aves de Nadal, força conegut i estès per a tot arreu.

Altres menys conegudes podrien ser :

El vesc (Muérdago)- (MISTLETOE en anglès).

Sagrat pels druides de l'antiguitat i símbol de la vida eterna, de igual manera que l'arbre de Nadal. Els Romans el tenien com a símbol de pau. Besar-se sota el vesc també és un costum romà i a més dona sort i felicitat a l'hora que es pot demanar un desig. Es sol col·locar penjat a la porta de l'entrada.

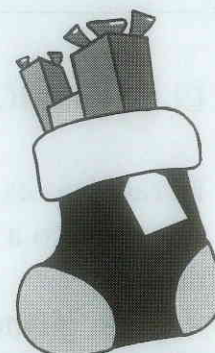
El Caramel de Nadal (CANDY CANE)

Va ser fet per un carameler d'Estats Units que volia fer un caramel que simbolitzés el naixement, ministeri i mort de Jesús. Va començar amb un caramel en forma de bastó blanc i dur. Blanc per simbolitzar la puresa de Jesús; i dur per simbolitzar la Pedra, la fundació de l'Església. Va ser fet en forma de "J" per el nom :Jesús. Les 3 línies són les fuetades que va rebre i la línia vermella per la sang.

Avui en dia s'utilitza com a element decoratiu sense sentiu ja que molta gent no coneix el seu origen.

Els mitjons (STOCKINGS)

El costum de penjar els mitjons ve d'Anglaterra. Al Pare Noel li van caure, una vegada algunes monedes mentre baixava per una xemeneia. Van caure dins el llar de foc i s'haguessin perdut si no hagués estat perquè van caure dins d'uns mitjons que s'estaven penjats eixugant-se. Des de llavors, els nens han continuat penjant els seus mitjons esperant que quan s'aixequin estaran plens de regals.

Postals de Nadal (CHRISTMAS CARDS)

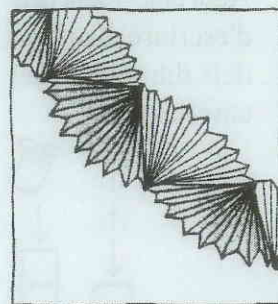
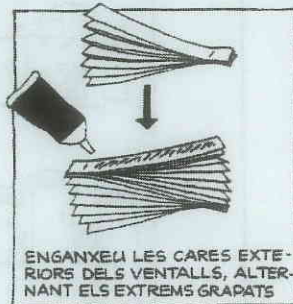
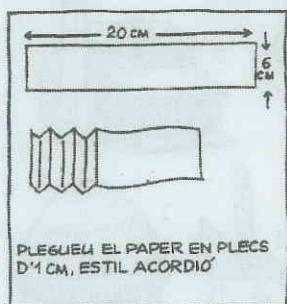
La pràctica d'enviar postals de Nadal, als amics, va començar per Sir Henry Cole en Anglaterra, Era per l'any 1843.

La primera postal dibuixada i que va a ser comercialitzada ho va ser per J.C. Horsley. Es van vendre 1000 còpies i va tenir lloc a Londres. Un altre artista, William Egley va produir la postal popular en 1849.

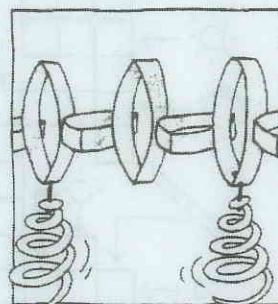
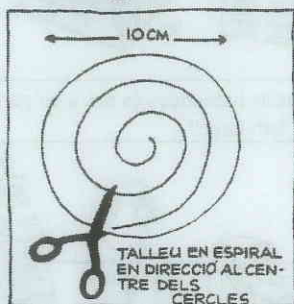
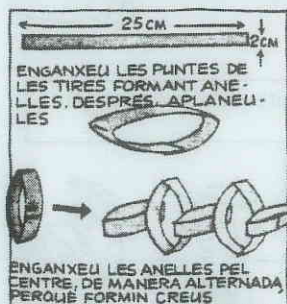
José Martínez

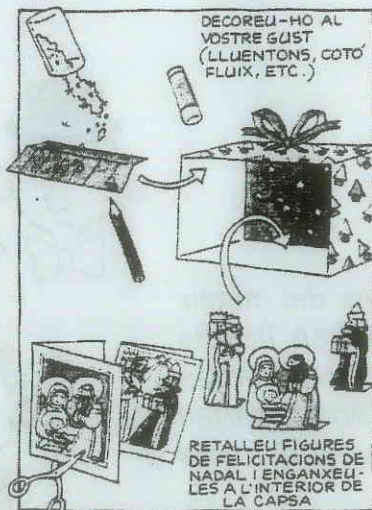
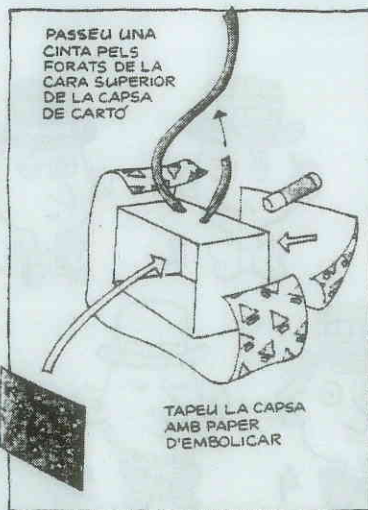
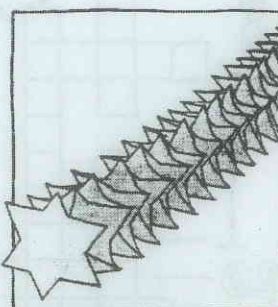
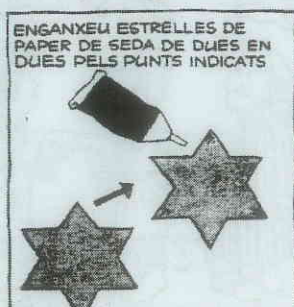
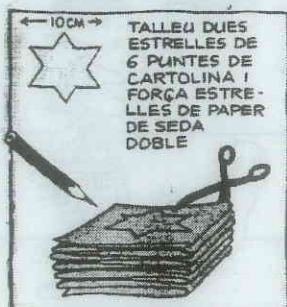
GUARNIMENTS NADALENCES

Cadena en espiral

Estrelles de paper de seda

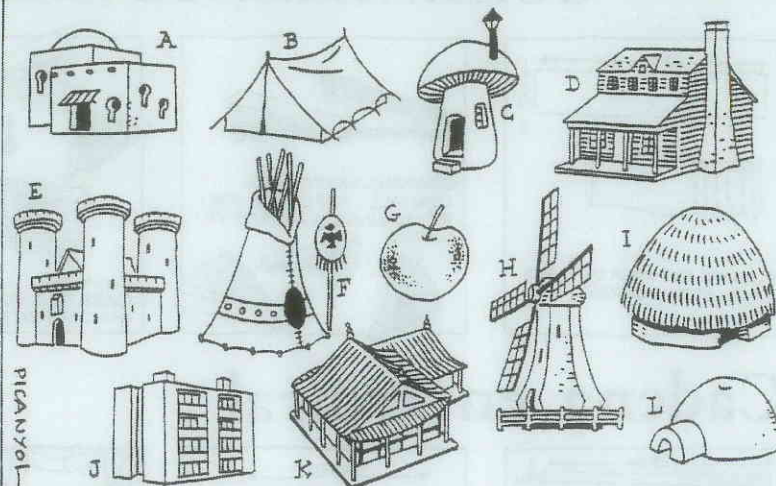
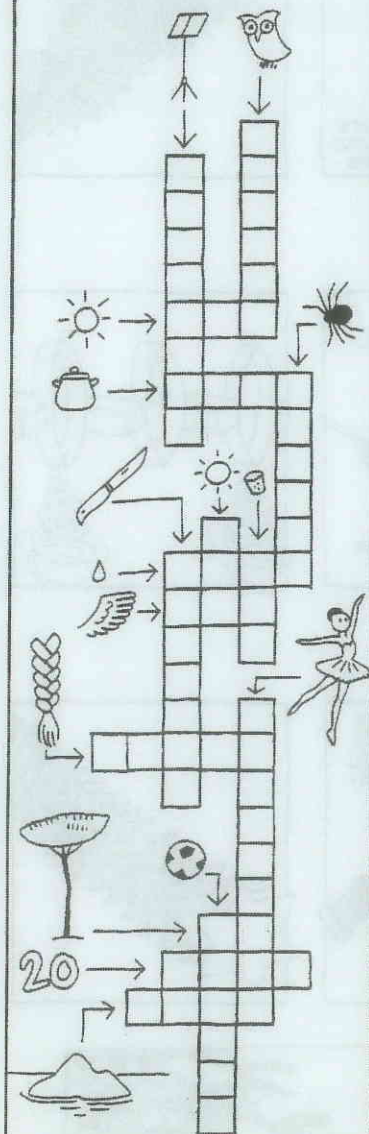

ENTRETENIMENTS

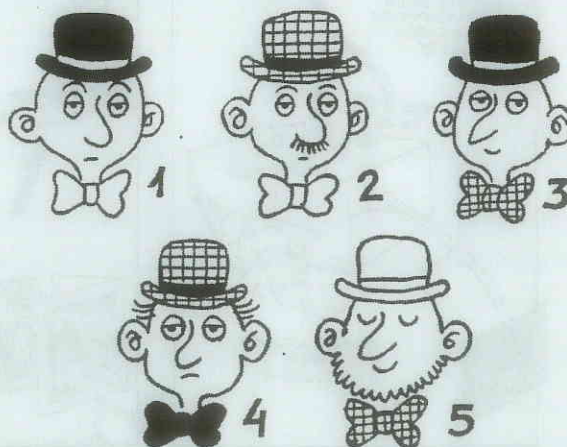

Aquí únicament heu d'escriure els noms dels dibuixets a les caselles

PICANYOL

Cadascun d'aquests habitatges és per a un personatge dels de sota. A qui correspon cada habitatge?

En Pere i l'Anton porten barrets del mateix color. L'Andreu i en Pere porten llacets idèntics. En Jaume i l'Andreu porten barrets del mateix color. En Joan i l'Anton porten llacets idèntics. Com és diu cada personatge?

Bon Nadal
i Bon Mil·leni!

